ਲੜੀਵਾਰ ਨਾਵਲ

ਸ਼ਿਵਚਰਨ ਜੱਗੀ ਕੁੱਸਾ

ਰੂਹ ਲੈ ਗਿਆ ਦਿਲਾਂ ਦਾ ਜਾਨੀ

ਲੜੀ ਜੋੜਨ ਲਈ ਪਿਛਲਾ ਅੰਕ ਦੇਖੋ

....ਅਸਲ ਵਿਚ ਵੜੈਚ ਦੁਆਬੇ ਦੇ ਇਲਾਕੇ ਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਇਲਾਕੇ ਵਿਚ ਇਕ ਰੱਜਿਆ ਪੁੱਜਿਆ ਇਕ ਡੇਰੇ ਦਾ ਸੰਤ ਸੁਲੱਖਣ ਸਿੰਘ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ। ਆਲ਼ੇ ਦੁਆਲ਼ੇ ਪਿੰਡਾਂ ਵਿਚ ਤਾਂ ਕੀ...? ਸਾਰੇ ਇਲਾਕੇ ਵਿਚ ਉਸ ਦੀ ਪੂਰੀ ਧੁੰਮ ਸੀ! ਸੰਗਤ ਝੁਕ-ਝੁਕ ਕੇ ਸਲਾਮਾਂ ਕਰਦੀ ਸੀ। ਵੋਟਾਂ ਵੇਲ਼ੇ ਐਮ. ਪੀ. ਅਤੇ ਐਮ. ਐਲ. ਏ. ਤੱਕ ਬਾਬਾ ਜੀ ਦੀ ਚੌਂਕੀ ਭਰਦੇ। ਗੋਡੇ ਘੁੱਟਦੇ। ਯੂਰਪ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਮਰੀਕਾ ਅਤੇ ਕੈਨੇਡਾ ਤੋਂ ਵੀ ਬਾਬਾ ਜੀ ਦੇ ਸ਼ਰਧਾਲੂ ਆਉਂਦੇ। ਲਿਆਂਦੀਆਂ ਭੇਟਾਵਾਂ ਭੇਟ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਮਨ ਦੀਆਂ ਮੁਰਾਦਾਂ ਪਾਉਂਦੇ! ਕਈ ਸੁੱਖਾਂ ਵੀ ਸੁੱਖਦੇ ਅਤੇ ਕੁਝ ਸੁੱਖਾਂ 'ਪੂਰੀਆਂ' ਹੋਣ 'ਤੇ ਹਾਜ਼ਰੀ ਭਰਦੇ!

ਕਾਂਡ-13

ਲਾਲ ਸਿੰਘ ਨੇ ਬੋਤਲ ਅਤੇ ਗਿਲਾਸ ਵਰੋਲ਼ੇ ਦੇ ਅੱਗੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਸ ਨੇ ਹਲ਼ਕਿਆਂ ਵਾਂਗ ਪੈੱਗ ਪਾ ਕੇ ਅੰਦਰ ਸੁੱਟਿਆ। ਹੜ੍ਹ ਵਾਂਗ ਪਾੜ ਪਾਉਂਦੀ ਦਾਰੂ ਥੱਲੇ ਉਤਰੀ ਸੀ!

-"ਮੁਰਗਾ ਛੁਰਗਾ ਵੀ ਲਓ ਵਰੋਲਾ ਭਾਈ ਜਾਨ..! ਸੁੱਕੀ ਤਾਂ ਇਹ ਪੇਟ ਵੱਢ ਸੁੱਟੇਗੀ...! ਦਿਲ 'ਤੇ ਸੁੱਕੀ ਦਾਰੂ ਵੀ 'ਵੀਰ ਜੀ' ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਈ ਸੱਟ ਮਾਰਦੀ ਏ..!" ਅਕਰਮ ਨੇ ਪਲੇਟ ਅੱਗੇ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਵਰੋਲ਼ਾ ਹੱਡਾਰੋੜੀ ਦੇ ਕੁੱਤੇ ਵਾਂਗ ਮੁਰਗੇ ਦੀ ਟੰਗ ਚੂੰਡਣ ਲੱਗ ਪਿਆ।

-"ਅੱਜ ਕਾਮਰੇਟ ਹੋਰੀਂ ਨ੍ਹੀ ਆਏ..?" ਵਰੋਲ਼ਾ ਤਿੱਖੀ ਅੱਖ ਨਾਲ਼ ਚੁਫ਼ੇਰਾ ਫ਼ਰੋਲ਼ੀ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ।

-"ਆ ਜਾਸੀ ਭਾਈ ਜਾਨ..! ਆ ਜਾਸੀ...! ਨ੍ਹੋ ਚਿੰਤਾ..!"

-"ਕਿ ਸੱਦਿਆ ਈ ਨ੍ਹੀ..?" ਵਰੋਲ਼ਾ 'ਵੀਰ ਜੀ' ਵਾਲ਼ੀ ਸੱਟ ਤੋਂ ਅਜੇ ਸੰਭਲ਼ਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ।

-"ਸੱਦਿਆ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ...? ਉਹ ਸਾਡੇ ਜੁੰਡੀ ਦੇ ਯਾਰ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਨਾ ਸੱਦਾਂਗੇ..?"

-"ਆਹੋ..! ਦੁਸ਼ਮਣ ਤਾਂ 'ਕੱਲਾ ਮੈਂ ਈ ਟੱਕਰਿਐਂ ਥੋਨੂੰ...!" ਵਰੋਲ਼ੇ ਨੇ ਉਲਾਂਭਾ ਦਿੱਤਾ।

-"ਵਰੋਲਾ ਭਾਈ ਜਾਨ...! ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਹੱਥਾਂ ਦੀ ਇਕ ਗਿਲਾਸੀ ਲਾਓ, ਤੁਹਾਡੀ ਤਬੀਅਤ ਠੀਕ ਪਈ ਹੋ ਜਾਸੀ!"

-"ਤਬੀਤ ਨੂੰ ਮੇਰੀ ਨੂੰ ਗੋਲ਼ੀ ਵੱਜੀ ਐ..? ਸਤਾਉਂਦੇ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਐ...! ਨਾਲ਼ੇ ਕਦੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਬੁਰਾ ਬਚਨ ਨ੍ਹੀ ਕਿਹਾ...!"

ਲਾਲ ਸਿੰਘ ਚੁੱਪ ਬੈਠਾ ਹੱਸੀ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਉਸ ਨੂੰ ਵਰੋਲ਼ੇ ਦੀ ਆਦਤ ਦਾ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਜਦੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਫ਼ਿਰ ਛੇਤੀ ਚੁੱਪ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਰਦਾ।

-"ਵਰੋਲਾ ਭਾਈ ਜਾਨ..! ਕਾਹਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਦੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਪਏ ਬਣਦੇ ਓਂ...? ਗਿਲਾਸੀ ਲਾਓ ਤੇ ਖ਼ੁਸ਼ ਤਬੀਅਤ ਹੋਵੋ..! ਚੱਲੋ ਚੁੱਕੋ, ਰੱਬ ਤੁਸਾਂ ਦੇ ਵੱਲ ਈ..!"

ਵਰੋਲ਼ੇ ਨੇ ਗਿਲਾਸ ਖਾਲੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਦਰਵਾਜੇ ਦੀ ਘੰਟੀ ਫ਼ਿਰ ਵੱਜੀ।

ਜੱਸੀ ਨੇ ਦਰਵਾਜਾ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤਾ।

ਸੂਬੇਦਾਰ ਅਤੇ ਅਮਨ ਵੜੈਚ ਇਕੱਠੇ ਹੀ ਆ ਪਧਾਰੇ!

-"ਅੱਜ ਰਾਹੂ ਕੇਤੂ 'ਕੱਠੇ ਕਿਵੇਂ ਹੋਗੇ...?" ਵਰੋਲ਼ਾ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਖ਼ੁਸ਼ ਹੋ ਗਿਆ।

-"ਵਧਾਈਆਂ ਬਈ ਲਾਲ ਸਿੰਘਾ...! ਵਧਾਈਆਂ ਪ੍ਰੀਵਾਰ ਆਉਣ ਦੀਆਂ...!" ਸੂਬੇਦਾਰ ਨੇ ਸਾਰਿਆਂ ਨਾਲ਼ ਹੱਥ ਜੋੜ ਕੇ ਹੱਥ ਮਿਲ਼ਾਇਆ।

-"ਅੱਜ ਤਾਂ ਸੂਬੇਦਾਰਾ ਦੋ ਦੋ ਹੱਥ ਇਉਂ ਮਿਲ਼ਾਉਨੈਂ ਜਿਵੇਂ ਬੋਟਾਂ 'ਚ ਖੜ੍ਹਨਾ ਹੁੰਦੈ...?" ਵਰੋਲ਼ੇ ਨੇ ਟਾਂਚ ਕੀਤੀ।

-"ਅੱਜ ਸਾਡੇ ਅਜ਼ੀਜ਼ ਦਾ ਪ੍ਰੀਵਾਰ ਆਇਐ..! ਇਹ ਵੋਟਾਂ 'ਚ ਖੜ੍ਹਨ ਨਾਲ਼ੋਂ ਘੱਟ ਖ਼ੁਸ਼ੀ ਐ ਵਰੋਲ਼ਾ ਸਿਆਂ..?" ਸੂਬੇਦਾਰ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ਼ ਹੀ ਬੈਠ ਗਿਆ।

-"ਸਭ ਨੂੰ ਈ ਖ਼ੁਸ਼ੀ ਏ ਸੂਬੇਦਾਰ ਜੀ, ਸੱਸਰੀਕਾਲ..!" ਅਕਰਮ ਬੋਲਿਆ।

-"ਸਾਸਰੀਕਾਲ ਅਕਰਮ ਮੀਆਂ..! ਕਾਮਰੇਡ ਨ੍ਹੀ ਆਇਆ ਅੱਜ..?" ਸੂਬੇਦਾਰ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

-"ਆ ਜਾਸੀ, ਆ ਜਾਸੀ ਸੂਬੇਦਾਰ ਜੀ..! ਆ ਜਾਸੀ..! ਤੁਸੀਂ ਮਹਿਫ਼ਲ ਦਾ ਲੁਤਫ਼ ਪਏ ਲਵੋ..! ਟਾਈਮ ਨਾਲ ਇੰਸ਼ਾਲਾ ਸਭ ਆਸੀ..!" ਅਕਰਮ ਨੇ ਬੋਤਲ ਸੂਬੇਦਾਰ ਅੱਗੇ ਕਰ ਦਿੱਤੀ।

-"ਪਾ ਵੜੈਚਾ..!" ਸੂਬੇਦਾਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਤਾਂ ਅਮਨ ਵੜੈਚ ਪੈੱਗ ਪਾਉਣ ਲੱਗ ਪਿਆ।

ਦਰਵਾਜੇ 'ਤੇ ਘੰਟੀ ਫ਼ਿਰ ਖੜਕੀ।

-"ਲਓ ਸੂਬੇਦਾਰ ਜੀ..! ਤੁਸਾਂ ਦਾ ਕਾਮਰੇਡ ਵੀ ਆ ਪਹੁੰਚਿਆ ਏ..!"

ਜੱਸੀ ਨੇ ਦਰਵਾਜਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਤਾਂ ਕਾਮਰੇਡ ਅਤੇ ਸ਼ਰਮਾਂ ਅੰਦਰ ਆ ਗਏ।

-"ਬੱਲੇ ਬੱਲੇ..! ਅੱਜ ਤਾਂ ਵੱਡੀਆਂ ਵੱਡੀਆਂ ਹਸਤੀਆਂ 'ਕੱਠੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਬੈਠੀਐਂ..!" ਕਾਮਰੇਡ ਨੇ ਸਾਰਿਆਂ ਨਾਲ਼ ਹੱਥ ਮਿਲਾਉਂਦਿਆਂ ਕਿਹਾ।

ਵਰੋਲ਼ੇ ਦਾ ਮੂਡ ਉਸ ਨੂੰ ਕੁਝ ਖ਼ੁੱਸਿਆ ਖ਼ੁੱਸਿਆ ਜਿਹਾ ਲੱਗਿਆ।

-"ਤੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪੈਂਚਰ ਜਿਆ ਹੋਇਆ ਬੈਠੈਂ ਵੱਡੇ ਭਾਈ..?" ਸ਼ਰਮੇਂ ਨੇ ਵਰੋਲ਼ੇ 'ਤੇ ਵਿਅੰਗ ਕਸਿਆ।

-"ਜਦੋਂ ਮੈਨੂੰ ਗੱਲੀਂ ਬਾਤੀਂ ਰਾੜ੍ਹੀ ਜਾਣਗੇ, ਹੋਰ ਮੈਂ ਬੋਤੀਆਂ ਲਾਉਣ ਲੱਗੂੰ...?" ਵਰੋਲ਼ਾ ਅੱਕਿਆਂ ਵਾਂਗ ਬੋਲਿਆ।

-"ਕਿਉਂ ਕੀ ਲਟੈਣ ਡਿੱਗ ਪਈ...?"

-"ਉਏ ਇਹ ਘਰਆਲ਼ੀਆਂ ਤੋਂ ਮੈਨੂੰ ਵੀਰ ਜੀ ਕਹਾ ਕੇ ਮੇਰੀ ਹਿੱਕ 'ਤੇ ਰੋੜ ਦਲ਼ਦੇ ਐ..!"

-"ਅੱਛਾ...!" ਕਾਮਰੇਡ ਉੱਚੀ ਉੱਚੀ ਹੱਸ ਪਿਆ।

-"ਆਪਾਂ ਇਉਂ ਕਰੋ ਕਾਮਰੇਡਾ..!" ਸੂਬੇਦਾਰ ਬੋਲਿਆ।

-"ਹੁਕਮ ਕਰੋ..!"

-"ਆਪਾਂ ਕੁਰਸੀਆਂ ਚੱਕੋ ਤੇ ਬਾਹਰ ਗਾਰਡਨ 'ਚ ਚੱਲੋ..! ਹੁਣ ਇਹ ਧੀਆਂ ਭੈਣਾਂ ਵਾਲ਼ਾ ਘਰ ਐ - ਪੀਤੀ ਖਾਧੀ 'ਚ ਬੰਦੇ ਤੋਂ ਵੀਹ ਕੁਛ ਬੋਲਿਆ ਜਾਂਦੈ..!"

-"ਇਹ ਠੀਕ ਏ ਭਾਈ ਜਾਨ..! ਆਪਾਂ ਬਾਹਰ ਚੱਲ ਕੇ ਬੈਠਸੀ..! ਸੂਬੇਦਾਰ ਜੀ ਦੀ ਗੱਲ ਬਿਲਕੁਲ ਦਰੁਸਤ ਈ..!"

ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਕੁਰਸੀਆਂ ਚੁੱਕ ਲਈਆਂ।

ਜੱਸੀ ਨੇ ਮੇਜ ਚੁੱਕ ਲਿਆ।

ਕੁਰਸੀਆਂ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਬਾਹਰ ਗਾਰਡਨ ਵਿਚ ਲਿਆ ਡਾਹੀਆਂ।

-"ਐਥੇ ਠੀਕ ਐ..! ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੱਸੋ ਖੇਡੋ..! ਹੁਣ ਆਪਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨ੍ਹੀ ਸੁਣਦਾ..!"

-"ਅਕਰਮ ਭਾਈ..!"

-"ਜੀ ਭਾਈ ਜਾਨ..?"

-"ਕੱਲ੍ਹ ਟੈਕਸੀ 'ਚ ਬੈਠੇ ਕੀਹਨੂੰ ਗਾਲ੍ਹਾਂ ਵਾਹੀ ਜਾ ਰਹੇ ਸੀ..?" ਅਮਨ ਵੜੈਚ ਬੋਲਿਆ।

-"ਬੜੈਚ ਭਾਈ ਜਾਨ..! ਮੇਰੀ ਬੁੱਢੀ ਹੈ ਨਾ...? ਇੰਨੀ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੀ ਪੁੱਤਰੀ ਐ - ਪੈਸਾ ਇਕ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜੇ ਜੁੜਨ ਪਈ ਦਿੰਦੀ..!"

-"ਇਹ ਤਾਂ ਘਰ ਘਰ ਦਾ ਈ ਹਾਲ ਐ ਅਕਰਮ ਭਾਅ..!"

-"ਲੇਕਿਨ ਮੇਰੀ ਬੁੱਢੀ ਤੋਂ ਸਭ ਪਿੱਛੇ ਹੋਸੀ ਭਾਈ ਜਾਨ, ਸਭ ਪਿੱਛੇ ਹੋਸੀ..! ਜਦ ਵਲੈਤ ਆਈ, ਸਾਲੀ ਨੂੰ ਟੁਆਇਲਟ ਉਪਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੇ ਬੈਠਣਾ ਆਂਦਾ...! ਮੈਂ ਅਧਰੰਗ ਦੇ ਮਰੀਜ਼ ਵਾਂਗ ਉਪਰੋਂ ਫੜਕੇ ਪਿਆ ਲਾਂਹਦਾ ਸਾਂ..! ਤੇ ਹੁਣ ਜੇ ਕਿਚਨ ਵਿਚ ਇਕ ਤੁਪਕਾ ਪਾਣੀਂ ਦਾ ਪਿਆ ਡੁੱਲ੍ਹ ਜਾਵੇ, ਹਰਾਮਜ਼ਾਦੀ ਪੰਜ ਮੀਟਰ ਕਿਚਨ ਰੋਲ ਉੜਾ ਛੋੜਸੀ..! ਮੈਂ ਪਿੱਟਦਾ ਪਿਆ ਵਾਂ, ਬਈ 'ਕਿਚਨ-ਰੋਲ' ਘੱਟ ਵਰਤਿਆ ਕਰ..! ਪਰ ਨ੍ਹਾ..! ਸੂਅਰਾਂ ਯੱਧੀ ਮਜ਼ਾਲ ਈ ਕਦੀ ਗੱਲ ਸੁਣਸੀ..?" ਅਕਰਮ ਨੇ ਭਰਿਆ ਗਿਲਾਸ ਕਸੀਸ ਵੱਟ ਕੇ ਅੰਦਰ ਸੁੱਟਿਆ।

-"ਹੋਰ ਗ਼ੌਰ ਫ਼ੁਰਮਾਓ ਭਾਈ ਜਾਨ..! ਤੁਸਾਂ ਕਦੀ ਮੇਰੇ ਬਾਥਰੂਮ 'ਚ ਆ ਕੇ ਦੇਖਣਾ..! ਮੇਰਾ ਬਾਥਰੂਮ, ਬਾਥਰੂਮ ਨਹੀਂ ਲੱਗੇਗਾ..! ਤੁਸਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਹਕੀਮਖ਼ਾਨਾ ਲੱਗੇਗਾ..!"

-"ਉਹ ਕਿੱਦਾਂ ਬਈ..?" ਸੂਬੇਦਾਰ ਬੜੇ ਸਲੀਕੇ ਨਾਲ਼ ਪੀ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਫ਼ੌਜੀਆਂ ਵਾਲ਼ੀ ਪੀਣੀ!

-"ਕਿਧਰੇ ਰੂੰਈਂ, ਕਿਧਰੇ ਸ਼ੈਂਪੂ, ਕਿਧਰੇ ਕੰਡੀਸ਼ਨਰ, ਕਿਧਰੇ ਮਾਉਥ ਵਾਸ਼, ਕਿੱਧਰੇ ਲਟਰਮ, ਕਿੱਧਰੇ ਪਟਰਮ..! ਮੈਂ ਤਾਂ ਭਾਈ ਜਾਨ ਪਾਗਲ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਹੋਇਆ ਪਿਆ ਵਾਂ..! ਮੇਰਾ ਕਿਸੇ ਦਿਨ ਇੰਜ ਹੀ ਹਾਰਟ ਅਟੈਕ ਹੋਸੀ..! ਤੇ ਚੱਲ ਭਾਈ ਜਾਨ...! ਕੰਮ ਖ਼ਤਮ ਪਿਆ ਹੋ ਜਾਸੀ..!"

-"ਚੱਲ ਬਹੁਤਾ ਖਿਝਿਆ ਨਾ ਕਰ ਅਕਰਮ..!" ਸ਼ਰਮਾਂ ਬੋਲਿਆ।

-"ਸ਼ਰਮਾਂ ਸਿਆਂ, ਭਾਈ ਜਾਨ ਗੱਲ ਖਿਝਣ ਦੀ ਨਹੀਂ ਜੇ..! ਗੱਲ ਅਸੂਲ ਦੀ ਏ..! ਸ਼ਾਦੀ ਕਰਵਾ ਕੇ ਬੰਦਾ ਫ਼ਸ ਜਾਂਦਾ ਈ..! ਸ਼ਾਦੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ..! ਜਦ ਕਦੇ ਅਰਾਮ ਕਰਨ ਲਈ ਲੇਟਾਂ, ਜ਼ਾਹਲ ਤੀਵੀਂ ਕਦੇ ਹੂਵਰ ਦੀ 'ਫ਼ੁਰਰ' ਕਰਵਾਉਣ ਲੱਗ ਪਈ ਪੈਂਦੀ ਏ..! ਕਦੇ ਟੈਲੀ ਪਿਆ ਲਾ ਲਵਾਂ, ਤਾਂ ਹੂਵਰ ਫ਼ੇਰਨ ਲੱਗ ਜਾਸੀ..! ਅਖੇ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਘਰ ਵਿਚ ਗੰਦ ਨਹੀਂ ਪਿਆ ਸਹਾਰਿਆ ਜਾਸੀ...! ਪੁੱਛਣਾਂ ਹੋਵੇ ਬਈ ਗੋਹਾ ਤੂੰ ਪੱਥਦੀ ਪਈ ਆਈ ਏਂ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਤੋਂ, ਹੁਣ ਤੈਨੂੰ ਸਫ਼ਾਈ ਪਈ ਯਾਦ ਆਸੀ..? ਸਫ਼ਾਈ ਦੀ ਯਾਦ ਵੀ ਉਦੋਂ ਈ ਪਈ ਆਂਦੀ ਏ, ਜਦ ਮੈਂ ਅਰਾਮ ਪਿਆ ਕਰਦਾ ਹੋਵਾਂ ਜਾਂ ਟੈਲੀ ਲਾ ਲਵਾਂ..! ਜਦ ਕਿਚਨ ਦੀ ਸਫ਼ਾਈ ਕਰਸੀ, ਭੈਣ ਯੱਧੀ ਦੋ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ਼ ਤਾਂ ਟਿਸ਼ੂ ਪਈ ਖਿੱਚੇਗੀ..! ਬੰਦਾ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿਚ ਸ਼ਾਦੀ ਨਾ ਪਿਆ ਕਰੇ ਸ਼ਰਮਾਂ ਸਿਆਂ...! ਬੰਦਾ ਡੱਕੇ ਦਾ ਨਾ ਰਹਿਸੀ ਭਾਈ ਜਾਨ..! ਬੰਦੇ ਦੀ ਪਛਾਣ ਪਈ ਖ਼ਤਮ ਹੋ ਜਾਸੀ..!"

-"ਪਛਾਣ ਤੋਂ ਮੈਨੂੰ ਇਕ ਗੱਲ ਯਾਦ ਆ ਗਈ ਯਾਰ..!" ਅਮਨ ਵੜੈਚ ਬੋਲਿਆ।

-"ਸੁਣਾਓ ਭਾਈ ਜਾਨ..! ਗੱਲ ਬਾਤ ਸੁਣਾ ਕੇ ਸਾਡਾ ਮਨ ਹਲਕਾ ਪਿਆ ਕਰੋ..!" ਅਕਰਮ ਨੇ ਗਿਲਾਸ ਫ਼ਿਰ ਚੁੱਕ ਲਿਆ।

-"ਇਕ ਬੰਦਾ ਖੇਤੋਂ ਹਾੜੀ ਵੱਢ ਕੇ ਆਇਆ..! ਨਹਾਉਣ ਲਈ ਘਰੇ ਸਾਬਣ ਹੈਨ੍ਹੀ ਸੀ..! ਅੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਕਾਹਲ਼ੀ ਕਾਹਲ਼ੀ ਮੁਨਿਆਰੀ ਦੀ ਦੁਕਾਨ 'ਤੇ ਚਲਿਆ ਗਿਆ..! ਉਧਰੋਂ ਜੱਟ ਕਾਹਲ਼ੀ 'ਚ ਤੇ ਉਧਰੋਂ ਮੁਨਿਆਰੀ ਆਲ਼ਾ ਕਾਹਲ਼ੀ 'ਚ...! ਜੱਟ ਨੇ ਸਾਬਣ ਮੰਗਿਆ ਤਾਂ ਮੁਨਿਆਰੀ ਵਾਲ਼ੇ ਨੇ ਵੀ ਕਾਹਲ਼ੀ ਨਾਲ਼ ਫੜਾ ਦਿੱਤਾ..! ਤੇ ਫੜਾ ਵੀ 'ਹੇਅਰ ਰਿਮੂਵਰ' ਸਾਬਣ ਦਿੱਤਾ..!"

-"ਵਾਲ਼ ਸਾਫ਼ ਕਰਨ ਆਲ਼ਾ...?"

-"ਅੱਛਾ..?"

-"ਕਾਹਲ਼ੀ ਦੇ ਤਾਂ ਲੋਕ ਪੱਟੇ ਪਏ ਐ!"

-"ਤੇ ਫ਼ੇਰ ਜੀ ਜੱਟ ਨੇ ਆ ਕੇ ਮਲ਼ ਮਲ਼ ਕੇ ਸਾਬਣ ਲਾਇਆ..! ਤੇ ਜਦੋਂ ਪਾਈ ਪਾਣੀਂ ਦੀ ਬਾਲਟੀ ਉਤੇ, ਤਾਂ ਬੱਸ ਕੰਮ ਹੋ ਗਿਆ..!"

-"ਵਾਲ਼ ਸਾਰੇ ਲਹਿਗੇ..!"

-"ਹੋ ਗਿਆ ਰੜਾ ਮਲੰਗ..?"

-"ਹਾਂ ਜੀ...! ਹੋ ਗਿਆ ਰੋਡ ਭੋਡ..! ਉਹਦੀ ਸ਼ਕਲ ਦੇਖ ਕੇ ਘਬਰਾਈ ਘਰਵਾਲ਼ੀ ਨੇ ਜਦੋਂ ਸ਼ੀਸ਼ਾ ਲਿਆ ਕੇ ਦਿਖਾਇਆ, ਜੱਟ ਤਾਂ ਭਾਈ ਭੂਸਰ ਗਿਆ..!"

-"ਭੂਸਰਨਾ ਈ ਸੀ..! ਅਗਲਾ ਤਾਂ ਬਣਾਤਾ ਰੋਡਾ ਜਲਾਲੀ..!"

-"ਤੇ ਭਾਈ ਉਹ ਜਾ ਕੇ ਦੁਕਾਨ ਆਲ਼ੇ ਦੇ ਦੁਆਲ਼ੇ ਹੋ ਗਿਆ..! ਦੇਹ ਗਾਲ਼ 'ਤੇ ਗਾਲ਼..! ਦੇਹ ਧੀ, ਦੇਹ ਭੈਣ...! ਦੁਕਾਨ ਆਲ਼ਾ ਪੁੱਛੀ ਜਾਵੇ, ਅਖੇ ਬਾਈ ਜੀ ਕੀ ਗੱਲ ਐ..? ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਗਾਲ਼ਾਂ ਕਿਉਂ ਵਾਹੀ ਜਾਨੇ ਓਂ..? ਜੱਟ ਕਹੇ ਸਾਲ਼ਿਆ ਮੈਨੂੰ ਸਾਬਣ ਕਿਹੜਾ ਦੇ ਦਿੱਤਾ..? ਆਹ ਦੇਖਲਾ ਮੇਰਾ ਕੀ ਤੋਂ ਕੀ ਬਣ ਗਿਆ..? ਦੁਕਾਨਦਾਰ ਕਹੇ ਬਾਈ ਜੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਈ ਸਾਬਣ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ..! ਜੱਟ ਕਹੇ ਮੈਂ ਲੈ ਕੇ ਗਿਐਂ..! ਹਾਰ ਕੇ ਦੁਕਾਨਦਾਰ ਹੱਥ ਜੋੜ ਕੇ ਖੜ੍ਹ ਗਿਆ ਤੇ ਕਹਿੰਦਾ, ਬਾਈ ਜੀ..! ਥੋਡੀ ਸ਼ਕਲ ਦਾ ਬੰਦਾ ਤਾਂ ਹੁਣ ਤੱਕ ਮੇਰੀ ਦੁਕਾਨ 'ਤੇ ਨ੍ਹੀ ਆਇਆ...!"

ਸਾਰਿਆਂ ਦੀਆਂ ਹੱਸਦਿਆਂ ਦੀਆਂ ਵੱਖੀਆਂ ਟੁੱਟ ਗਈਆਂ।

-"ਦੇਖਿਆ..! ਕਾਹਲ਼ ਨੇ ਹੁਲੀਆ ਬਦਲ ਕੇ ਰੱਖਤਾ ਨ੍ਹਾ...?"

-"ਕਾਹਲ਼ ਦੀ ਗੱਲ ਸੁਣਲਾ ਸੂਬੇਦਾਰਾ..!"

-"ਮੈਂ ਤੇ ਵੜੈਚ ਕੱਲ੍ਹ ਇਹਦੀ ਕਾਰ 'ਚ ਆਈਏ..! ਇਹ ਕਾਰ ਨੂੰ ਬੈਂਕ ਲੁਟੇਰਿਆਂ ਵਾਂਗੂੰ ਦੱਬੀ ਤੁਰਿਆ ਆਵੇ..! ਤੇ ਮੋਟਰਵੇਅ 'ਤੇ ਬਰਾਬਰ ਸਾਡੇ ਆ ਲੱਗਿਆ ਇਕ ਟਰੱਕ..! ਤੇ ਟਰੱਕ ਵੀ ਕੁੜੀ ਯਾਹਵਾ ਬਾਈ ਟਾਇਰਾਂ ਆਲ਼ਾ, ਵੱਡਾ..! (ਬਾਕੀ ਸਫਾ 44 'ਤੇ)